

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 10/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2007 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Najprv dávam do pozornosti ústavného sudu, že moje predchádzajúce sťažnosti v tejto veci ústavný súd svojimi rozhodnutiami Rvp 1063/07, resp. III. ÚS 82/07, I. ÚS 120/07 a Rvp 1404/07-5 odmietol a poslednú uvedenú odložil pre nesprávne podanie. Z toho dôvodu uplatňujem v tejto veci na ústavnom súde novú sťažnosť. Vznik prietáhov na dotknutom, menovanom okresnom súde preukazujem tým, že dna 3. augusta 2004 podal som na dotknutý Okresný súd Bratislava II, (...) žalobu na M. (A.), teraz s názvom M. pre neplnenie dohody o pracovnej činnosti nevyplatením mi časti mzdy a nevyplatenie mi autorských odmien za objednané materiály. Od podania tejto mojej žaloby uplynuli viac ako tri roky a súd nevytýčil vo veci 18 C 187/04-6 ani prvé pojednávanie. Súd spôsobil prietahy v súdnom konaní o. i. aj nesprávnym procesným postupom, keď nesprávne rozhodol o neustanovení mi právneho zástupcu, došlo ku konaniu na odvolacom Krajskom súde v Bratislave, ktorý vec vrátil na ďalšie konanie s tým, aby dotknutý okresný súd vykonal dokazovanie o. i. v tom zmysle, či splňam podmienky na ustanovenie právneho zástupcu, po vykonanom dokazovaní a predložení listinných dôkazov bol mi právny zástupca ustanovený. Dôkazom vzniku prietáhov je aj tá skutočnosť, že napriek mojím opakovaným sťažnostným podaniam predsedovi okresného súdu a ústavnému súde nebolo vo veci vytyčené pojednávanie a prietahy v súdnom konaní pokračujú.

(...) - prvú sťažnosť na prietahy v súdnom konaní poslal som predsedovi Okresného súdu Bratislava 2 podaním zo dňa 2. januára 2006, dostal som na ňu zo súdu odpoveď, v ktorej sa predseda súdu vôbec nevyjadril k tomu, či hodnotí moju sťažnosť ako dôvodnú alebo bezdôvodnú,

- dňa 20. júna 2007 poslal som predsedovi Okresného súdu Bratislava 2 druhú sťažnosť na vznik prietáhov v súdnom konaní vo veci 18 C 187/04-6, na ktorú som doposiaľ nedostal žiadnu odpoveď.“

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal nález, ktorým by zaviazal okresný súd konať vo veci vedenej pod sp. zn. 18 C 187/04 bez zbytočných prietáhov. Taktiež sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 000 Sk a priznania náhrady trov právneho zastúpenia jeho osoby v konaní pred ústavným súdom. Zároveň sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným

právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 56/03, II. ÚS 70/00).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04.

Podľa judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pri tom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

Sťažovateľ v sťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená 22. októbra 2007, namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04. Podľa zistenia ústavného súdu bolo uvedené konanie uznesením okresného súdu č. k. 18 C 187/04-60 z 2. júla 2007 zastavené podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10. augusta 2007. V čase podania sťažnosti ústavnému súdu bolo teda napádané konanie právoplatne skončené už viac ako dva mesiace.

Tento skutkový stav bol vzhľadom na uvedené základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu rozhodovať o jeho ďalších požiadavkách.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2008